

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
 Fóra de Palma " . . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent à sa flauta.

S' envian es números à domicili, tant à dins Ciutat com à ses Viles, pagant per adelantat à s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta à conte de 16 números.

SA VEREMA.

Ja hi som de plè à ses mèses des vermá; ja travessam sa temporada en que Mallorca aplega sa séua cullita més important y abundosa.

Enguañy, gracies à Déu, ses viñes han tengut s' aygo del cèl qu' havian de mestè; y encare que primes y adolides de sa sequedat d' altres añades, axí matex han alsat l' uy, y donarán per tot un regular esplèt.

Sortint es sòl, p' es camins vesinals y de travessa s' en van de bon matí cap à ses viñes, llargues fileres de carros plens de cubells y portadores, y hey cantan estòls d' alegres vermadors que amb sa senaya y es trinset, tots delictosos, s' en van à comensá sa feyna.

Arriban à sa viña, y cadascun empren sa séua retxa: cauen à senayades à dins ses portadores es blanchs calòps y moscatells, ses grògues panses, es rossos girons, es batistes y fagonèus negres com una mora.

Es pareyé arruxa es bestia, traginant carretades à n' es cup; li ajudan es trepitjadós à buydá à dins s' afolladó ses portadores; y s' sent es degotá d' es vi à dins es cup, amb un renou semblant à n' es que fan quant ratjan ses canals, derrerera una brusca espessa.

Es señó ó l' amo de sa viña marcan à sa paret amb un carbó ses carretades, lo matex qu' un atllò fa *palos* à s' escòla; y mentres miran alegres que sa filera de retxes negres torna llarga, sa señora ó sa madòna trian de part es rehims de grans més gròssos y madurs, per fernè penjòys y panses.

Es cup s' anirà omplint fins à ses pòsts y romandrà tapat y quiet per uns quants dies; llavò es such prendá es bull, y arribará s' hora de destapá grifons, trascolant es vi à dins tonells y botes congregades.

Tothom tastará es vi novell; sa madòna farà una calderada d' arròp més dols que sucre; si es ví es sortit bò, l' amo esperarà tranquil que comparecan compradós y patrons de barca, que

l' hey demanin per embarch; ó sino, l' abocarà dins s' alambí y umplirá pipes d' esperit que axí matex sabrá vendre à bon preu demunt es Moll.

Com vendrá à la fi, pròu s' en haurá omplit sa bossa; y d' una corterada de terra, anem à un di, que abans de ferla viña li dava no més unes quantes corteres de blat ó de civada, ó tantes barcelles de metles, n' ha trèt cent ó doscentes lliures, ó més, netes, després de pagá tota sa feyna de sa viña.

¡Quants n' hi ha de pagesos que, de poch añs à n' aquesta part, han alsat xòlla y s' han fèt homos, desque sa viña jove que plantáren los fa esplèt! ¡Quants n' hi ha qu' han duplicat, y altre tant més, es valor de ses séues terres, plantant viña! Que respòngan, entre altres, molts de felanitxés y manacorins y porrerenchs qu' han feta viña jove.

Y mentres tant, si giram fuya, y just que no més sia de pensament donam una uyada à ses viñes de Fransa y à moltes de per España, veurán es nostros uys un espectacle de mòrt y de misèria, que fa pena. Per totes aquelles viñes d' allá-d' assá la mar, s' hi ha estèsa una plaga destructora: un animaló casi invisible, sa assoladora *filoxera*, ha ferit de mòrt ses rèls y ses sarments; y aquelles verdes tanques que cad' any amb so séu abundant esplèt omplian sa bossa de son amo, parexen ara èrms y pastures, com si un buf malehit n' hagués passat per demunt, y hagués estroncada sa séua fètil abundancia.

¿Que seria Mallorca, Déu no' u vulga, es dia que aquesta plaga terrible s' en vengués? ¿Qui pòt calculá sa fam y sa misèria que de totduna mos duria? Es glaya es pensarhi, imaginant no més ets axams y ses barcades de gent que s' en anirian à cercápa, fóra Mallorca.

Y sa plaga pòt vení, à manco pensá, per descuyt ó mala cura. Qu' hey fassan, de tant en tant, un pensament demunt axò ets amos de viña mallorquins: y si llavò encare no los futx s' indiferència y sa peresa, y los ne vé cástich, no s' podrán escusá de que, quant era s' hora, no hajan estat sermonats y advertits abastament.—UN AYGDÉ.

CARTES ESTRAVIADES.

II.

Bini-Algá 13 Setembre de 1880

MON BEN VOLGUT AMICH: He rebut sa téua, fos qu' es carté tengué pò à una reprensió de s' Administradó de Correus, fos qu' en tengué ja moltes que repartí à n' es nòstro barrio, (perque has de sebre qu' aquest belitre sab ferne embassada); lo cèrt es qu' ha arribat d' hora, no tant emperò, que moltes còses de ses que me contas no les sabés ja per mèdi de L' IGNORANCIA. Nòltros, hòns, gracies à Déu y amb molt de desitx que vòltros pugueu dí altre tant.

Com pòts suposá, he llegit sa téua en reunió; y mèstre Pèp, es sollerich, quant ha sentit que es Directó de L' IGNORANCIA s' havia casat es dia de Sant Bernat, diada en que à Palma hey hagué tantes desgracies, mos es sortit amb aquesta:

—Foy, foy, akest señó, no devia havé sentit cuntá may es cas des frare.

—¿Y com va essé, mèstre Pèp? li preguntárem tots.

—Foy, era un homu ja d' edat y servia de Vicari à un publet ahont hey havia moltes discòrdies entre matrimonis per causa d' es vòts, y un dia ke' l' havian pusat de mal humó, pujá dalt sa tròna per duná ses fèstes, com es costum à la pagesia, (à Ciutat ja no' n fan cas perke molts no vòlen sebre quin Sant fa fésta si no s' hi pòden umplirsé sa panxa), pren es calendari y cumensá d' akest mòdu: «Devòt auditori: dilluns es Sant Bernat qui guarda de fèbres y de maldecaps, y qui no lus té, lus cerca.»

Encare tots reym de sa sortida de mèstre Pèp, y Don Querques ja li fé aquesta pregunta:

—Mèstre Pèp, ¿com heu fariáu vos per trèure d' es fanch s' Ajuntament de Palma?

—Foy, refoy. Are d' estiu seria fácil de fé; però en arribá s' hivèrn, en no trèurel fóra de ses murades, no hey vetx remey.

—¿Y que fariau per fé economíes?

—Lu ke fèya un des méu pòble, molt aficiunat à cans de hòu y carregat de dèutes: quant ets infants pluravan de bònveres perke no havian dinat, ni à la casa hey havia de ke supá, prenía sa guitèrra, lus fèya ballá fins ke ses cammes no 'n vulian pús y llavò lus enviava à jèure. Ja ke à Ciutat l'han dada en ballá *buleros* à cada carré, pagaria sa música à compliment perke no tengues-sin peresa d'inflá y la tendria sempre à la Sala. Quant es serenus, municipals, mèstres d'escòla, empressaris y demés empleats, demanarian dubblés, lus fèria ballá *buleros* y lus descuntaria un tant per cada un; axí fèria ecunumíes y dunnaria gust à n'es pòble ke es lo k'ha de fé tot bòn Ajuntament; perke axò de apagá fanals qui no fan llum y de llevá empleats perfandos, es cercá na Maria per sa cuyna.

—Dexau aná ses vèrbes y esplicau-mos es vòstro plá d'agricultura-municipal.

—Lu primé ke fèria per duná impuls à s'agricultura, seria destiná sa plassa de tòrus ó viveru; però nu vuldria ke s'hurtulá venés ses plantes per conte pròpi ó les dugués à sembrá à un'altra part, y molt méus ke en lloch d'etsecayá s'en anás à cavá còls à n'es séu hort. Faria molt de planté d'*eucalyptus* perke es abre qui fa fugí sa pèsta, y dins Ciutat n'hi ha molta, tantá k'ha mòrt tots es k'havian sembrat à n'es Banch de s'Oli, la Rambla, es Born, y més n'hi hagués haguts.

—¿Y còm heu fariau per plantá Ciutat?

—Foy, foy; ara vuldria vusté ke m'en anás de carré en carré, fènt clòts per pusá figueres y nugués? ¿No tròba vusté ke n'hi ha abastament? Vaja devés Cort, lloch molt apropòsit per ausines, y n'hi veurá de bòns; bé que segons he sentit dí, no vòlen renuvá aquells empedrats perke esperan aprufitá akelles enclètxes tant prònta còm se formi sa Suciedat protectora de ses plantes; perke à sa d'ets animals..... are li fan es mánech.

—¿Y p'es Sindicat qu'hey fariau?

—Alla, viña. Y daria bòn conte. Y axò ke nu més haurian de pusá sa sarmen y tapá en dia d'humit. Dins Ciutat hey ha terrenus ke darian cent per ú, si lus destinavan à cultivu, y més ara ke diven si s'Ajuntament fará aygu. Es producte nu més d'ets ases ke se purian mantení entre es Mercat y es Born, si heu sembrassen de vert, bastaria per suprimí es dret de pòrtes.

—¿Y d'es municipals qu'en fariau?

—En lloch de festetjá amb ses criades, ó mirá de lluný còm ets atlòts fan nadá es cans dins sa fònt de ses Turtugues, quant hey ha aygu, lus fèria cavá. Perke axò de ke ténquen esment á detení es carretés qui van depressa per dins Ciutat, impedí ke tirin bròu demunt es qui passan, pusá seña à ses

dònes qui mòven escándul y à n'ets atlòts ke tiran pedres, es demaná pères à un aspré.

—¿Y carabasses que no 'n fariau?

—Foy, ¿no tròba vusté ke bastan per molts de pares ses ke replegan devés Muntission ets estudiants vayvés? Jò tench un nebot qui ja 'n passetja tres y ses ke li surtirán en plòure. Are, segons diven, escriu à un diari pulítich, furesté y ha dexat aná s'estudiá y s'aná à missa, ke es lu més trist. Ja valdria més ke sa mare, ke es una pòbre viuda, en lloch de darli llibres, l'hi hagués dat un'axada: axí seria un bòn hurtulá y no afruntaria es ròtlu escriguent despropòsits y heregies. Jò antes creya ke à n'es diaris nu més hey escrivian es sábis qui representavan s'upinió pública, però are vetx ke donan gat per llebra, y es pòble tontu, encara ke unes vegades l'hey donan fret y altres calent, su heu tot y heu tròba saburós: no's estrañy si llavò li fa maldeventre.

—Mèstre Pèp, vos tendreu que perdoná, si parlau p'es diaris que surten dins Palma.

—Don Querques, jò no l'hauré de perduná perke no m'ha agraviat. D'axò de diaris ja 'n parlarém un altre dia, ke per anit ja 's tart, sa dòna es tota sòla à casa y té s'infantó malalt. Si vòlen rès de Sòlle, pens ke hey hauré d'aná; parex ke m'han fèt repartidó de cunsums. Ja no m'en mancava altre. Bòna nit tengan.

Axí va acabá sa sessió, y jò acabaré aquesta carta encarregante memòries de tots per la ignorantel-la, y dispòn d'es téu amich.

GIL MIR,
Mayòl de la Vila.

DESAYRES A UNA ATLOTA.

(SONETO DE PEUS FORSATS.)

Atlòta, tu no 'm còstas un gemèch,
Perque amb tu de tenrures son molt erich,
Sòls son quatre candongues lo que 't dich,
Sòls que téngues judici es lo que 't préch.

Ni en tu pens còm me colg'ni còm m'axéchi;
Ni hey pens encara quant devant t'estich:
¡Mira si des téus dengues poch m'en pich!
¡Mira si p'es téus dengues molt poch péchi!

Amb lo matex que 'm pagas també 't pach;
No 't penses que 'm pòs dòl, si no t'en duch,
Que estaré molt milló sense tal drach.

De pèdre 't m'en enutx tan pòch còm puch,
De tots es téus desprècis jò m'en ....
Y em rich des téu partit tan rich còm ruch.

† DE D. GUEM ROCA.

RAM DE CUYNA.

TRACTAT dispòst y ordonat per un còck molt instruit en còses de paladà y ventrey.

XVII.

CONÍ Ó LLEBRA AMB SEBA.

Sofregirás una tayada de sobrassada fins y tant que haji dexat tota sa sustentancia, y després de sofregit es coní ó llebra posel dins un plat. Llavò amb so matex such d'es coní sofregirás seba, afeginthi òli y xuya, procurant qu'hey haji fúria de foch y destapant sa pella à fi de que sa seba prenga coloret; y en essé mitja cuyta hey posarás es coní ó llebra amb tota casta de veria; y, si vòls, també hey pòs posá fruyta quant ja sia cuyt. Trempeu amb espícies y cañella, y à sa taula.

Aquest mateix aguiat se pòt fé amb carn d'añéll, en lòch de cassa.

XVIII.

TORTS ROSTITS AL AST.

Posarás seym dins una cassòla amb sobrassada esmenussada y després de sofragida treurás totes ses miques, y hey posarás es torts ensalgats de pebre-bò y sal picada, amb un parey de cabesses d'ays senceres, si n'hi vòls.

Los dexas rostí, los trempas, y à sa taula.

XIX.

PEIX TORRAT.

Unta es peix d'òli, sal y pebre bort; y després de torrat à ses esgrelles y compòst dins una grexonera, li espargirás such de llimona y òli, y dexal còure amb foch de carbó.

XX.

PILÒTES DE CARN.

Capolarás sa carn crua, juntament amb grells y juavért; trempeu amb espícies, òus y sal corresponent. Fé ses pilòtes amb ses mans bañades de vin-blanch; y després de fèta salsa de llet de metla amb espícies hey compondrás ses pilòtes à dedins y les courás.

XXI.

SEBES FARCIDES.

Agafa sebes de bòn pom y trèules es cò de manera que sòls quedin ses tres ó quatre camies foranes. Les umplirás de picat y després les sofregirás amb òli dins una cassòla ó graxonera fins que trègan coló. Després hey posarás bròu ó aygo calenta sòls que les tap y sia bastant per còurerles. Trempau d'es-

pícies y sal, girales de tant en quant, y en essè cuytes pòselos cañella.

XXII.

COSTELLES DE MOLTÓ.

Després de sofregides posahi seba tayada, tomátiga y fuyes de lloré amb ses espícies corresponents, à fi de darlos un bon gust; y en essè cuytes, à sa taula.

XXIII.

NEULES ENSUCRADES.

Per un aumut de farina bona de xexa, hey posarás dues lliures y dues unses de sucre, dos òus, sa cloveya d' una taronja y sa d' una llimona, rayades, y si vòls un pols de cañella. De tot ben remanat s' en fá pasta clara com amidó, y s' en pòsa una cuyarada cada pich, dins es neulé. S' en pòden fé doscentes per cada aumut.

XXIV.

CARAMETLOS.

Posarás es sucre clarificat à punt de caramèllo, y l' escamparás demunt una pòst llisa untada d' òli de metles dolces. Y en essè hora, tayalós à n' es téu gust.

(Continuará.)

UN SEÑÓ RICH.

¡Pòbre seño!

Estich que no 'm puch sufrí;

Jò 'm daría à Llucifé;
Me tròb sense cap doblé
Ni sé d' hont m' han de vení.

¡Un seño com jò estarsé
Sense un doblé à sa butxaca,
Y vatx amb tanta casaca
P' es carré à passetjarmé!

Ditxós si no hi tench d' aná
Amb so ventre plé de vent:
Devegades, de talent,
Estich que no 'm puch servá.

Qualque pich, de tot lo dia,
Es gat no surt des fogó:
¡Y vatx amb tant de bastó,
Tanta randa à sa camia!

Calsons de paño ben fi,
Calsat lluent, fét à mida,
Y sa panxeta pansida
Que no té res que pahí.

He hagut de posá à peñora
Es cotxo; y à n' es cotxé
L' he engegat, por poré fé
Un vestit à sa señera.

Estich com es dit petit
De magre, sense menjá:
¡No hagués pensat à jugá! ....
¡Cavall d' òros malehit!

Dia que puch menjá sopes,
Ja 'm paréx que un convit fas:
¡Jò, qui dava aquells dinás! ....
¡Malviatje es sis de copes!

M' han embargada sa casa
Y m' han posat à s' encant
Son Uyastre y Son Gullant....
¡Y tot per un rey d' espasa!
Sòls no bastará per gastos
Lo poquet que 'm romandrà:
¡Si jò are hagués de jugá!...
¡Ahont m' ha duyt un deù de bastos!

Ara qu' han féta concòrdia
Ets *inglesos* contra mí,
Aviat puch prende es camí
Que va à la Misericòrdia.

Y entre tant, p' es *qué dirán*,
En mitx de tanta llatzèria,
Amach sa méua misèria,
Fént veure que vatx en gran.

Fins que romanga tot núu
Axí 'm convé ferho creure:
Tothòm, llavò, haurá de veure
Que no es tot òr lo que lláu.

Y captaré, à un cantó,
Diguent, en passá un amich:
«¡Caritat à un seño rich
Qu' are es un pòbre seño!»

LAU TIBICRISTE.

XEREMIADES.

Ja tenim Diputats provincials, entre es véys y es nous, com aquell que diu bons y rebedós.

Esperam à veure quina la mourán. Però, per un *improntu* si volguessin un consey de L' IGNORANCIA, (perque més sab un ignorant y un Diputat, que un Diputat tol sòl), abans d' emprende òbres de s' importancia que demòstra sa que confronta amb sa còsta de l' Hospital, farian una lladriòla per replegá tot lo necessari, à fi d' acabarles amb un axéch.

Perqu' heu de sebre excel·lentíssims seños Diputats, que axò de dexá passá dos hivèrns per demunt un' òbra com aquella, li fa més mal que bé; y llavò que es doblés gastats amb un' òbra no trèuen interés fins que s' habita.

Sia dit entre nòltros; y dexem aná ses òbres que se féren à n' es Teatro, gastanhi molt més de lo prudent.

*
**

Conversa entre un parroquiá y un mosso, dins un café qu' hey fan ayogelada:

—¿Y à la fi qu' es estat allò qu' es diari contava, sobre sa néu que 's calá foch?

—Se va cremá, seño: es foch durá tres dies.

—¿Y tot va fé flamada?

—Tot es bigam y es càrritx....

—Diguèren que tot s' era cremat.

—Tot, no seño: però axí matex s' en cremàren onze pams de néu.

—¡Ja 's molt!

—Sí, seño: onze pams, tot carbó y cenra.

Posaríam de messions sa néu cremada

que si es qui primé doná sa noticia hagués sentida aquesta conversa, hauria dit:—«¿Heu veys com jò tenia rahó? En di jò una còsa, ja sé jò perque la dich.

*
**

Gracies à Deù, à la Sala hey ha Retgidós de tot ofici, y veys aquí perque s' altre dia, dos empleats d' es qui no han cobrat ha estona ferm, féyan contes de prende per menestrals, es Retgidós, sastres, sabatés, jarrés, conradós y perruqués que componen s' Ajuntament, y en canvi de sa séua feyna aná rescaballant lo que acreditan.

S' idèa no mos parex dolenta; y encara podrian demaná metge y missé y potecari de franch, en cas de necessitat, pues de totes aquestes professions també n' hi ha de Retgidós.

Veèm, s' adagi ja 'u diu: lo que no se paga amb dinés, se paga amb dinades.

*
**

Es tròpis son d' *El Comercio*, qu' es capderré ha afinat es niu d' es frares devant s' establiment fotogràfich de sa Viuda Virenque.

Bé es veritat que no més ha cinch ó sis añs qu' hey viuen, y que en lloch de sis son dos ó tres, y que may han somiat mudarse à sa fabrica d' es carré d' ets Oms, com doná pe. cèrt aquell diari.

Ara à nòltros mos tòca recomaná à ses Autoritats que tengan l' uy al bòu à n' aquells relligiosos, no fos còsa que es maleficis que no s' han atrevit à fé durant aquests cinch añs qu' han viscut amagats, los féssin d' avuy envant.

Amb axò de frares, no hi juguem.

*
**

El Seño Alcalde majó y dos Tinents han demanat llecència *ilimitada* per anarsen de Ciutat *por tiempo indeterminado*; vòl dí que, si impòrta, no ténen obligació de torná.

S' Ajuntament los ha concedida sa llecència.

L' IGNORANCIA, en tal cas, hauria fet dos doblés de lo matex.

*
**

Es carretés que traginan escombros à fóra-pòrta han presa sa costum de buydá es carro just à sa roqueta d' es carnicés, devòra sa Portella.

Ses carretades buydades arriban à ferhi un terraplé; però vé una rebumbada, y la ma tot s' en ho du.

Vat' aquí un mèdi segú per convertí en poch temps aquella platja d' es bañs en roquissá, omplintla de tèssts de gèrra y aufabia y bocíns de teula.

Si está manat qu' es punt per buydá escombros es es Moliná, ¿per qué es carretés no han de cumplí sa lley?

Traslado à n' es Tinent qu' are s' encarregará de s' Alcaldía.

*
**

Ara que mos comensam à acoslá à sa temporada de brusques y fiblons, seria còsa de passá un poch de revista à ses teules y volades d' alguns carrés, que n'hi ha moltes que s'aguantan pitjó que si fos amb un fil de tereñina.

Seria molt de senti que à qualcun d'es nòstros redactòs que van per mitx, ò à qualque Retgidó que per tot tresca, una teula li fés cap de cadernera.

Esperám que s'hi tendrà esment à n'axó; suposat que, tant Retgidós com ignorants, tots hey tenim sa pell.

* *

Es vapor *Maria* ja no va à Jerusalem, per falta de passatges.

¡Fort! Ell en té sa culpa. Contractant en *Liandro*, en *Gosti* y na *Tonineta*, bagués anunciát que, durant es viatge, horabaxa demunt cubèrta, hey hauria ball de *boleros* cada dia.

No dupli que d'aquesta manera hauria tengut plè.

* *

S' Ajuntament ha fundat dues nòves comissions: una de *Bomberos* y un'altra de *Justicia*.

Aquesta de *Justicia* deü essè per pagá à compliment es municipals, serenos y contratistes, abonantlos es *descuento* que los han fét es qui los han comprat ses pagues atrassades.

DE FORA-MALLORCA.

A una ciutat de México, com manco s'ho pensavan, han descubert que s'empedrat d'es carrés era de pedres que tenian bona part d'òr.

A Ciutat, hey ha ignorants que sospitan si s'Alcalde y es dos Tinentes emprenen un viatge en comissió per estudiá aquest sistema d'empedrat y durne mòstres.

No mos vendria malament.

* *

En es Circo ecuestre de Sebastopòl hey trabaya un titerero que camina uys cluchs y de peu-còix per demunt una còrda.

Se li han fét proposicions per vení à Mallorca, à mostrá sa séua habilitat, trayant demunt s'empedregat de Cort; y ha contestat que nó, per pò de romandre amb s'òs des turmell fora d'es lloch.

* *

Es Governadó de Seringapatam (India inglesa) ha privat, baix de severes penes, un joch d'atzar anomenat *Loterian of carton's*, que s'havia comensat à jugá per ses tavernes y cafetins d'aquella població, amb gran disgust de moltes families honrades.

Una comissió compòsta de sa gent més notable de la Ciutat es anada à doná les gracies à n'es Governadó, per havè dictat un' orde tan acertada.

* *

A un poblet de sa provincia de Lugo diuen qu'hey ha una dòna que té es nas amb tres oronells, y ensuma tan fi, que sent una oló qualsevòl, sia de xuya, tabach, òli ó aygordent, à 320 passes de distancia.

Aquesta sí, que seria bona per *madroña*.

* *

En ets Estats-Units fan cases, totes de papé.

À Berlin hey ha una gran Iglesia feta de papé.

À Ciutat també hey ha homos y qualque fortuneta des matex material.

MERCAT.

Aquest mes d'Agost passat s'han fètes transaccions, algunes de les quals han llevat sa perèsa à n'es nin Cupido y à n'en Mercuri, que s'havian adormits es mitx d'es balls de *boleros* contemplant na *Terpsicore*. Vattes-t'aquí.

AMORS.—Es que s'han fèts aquest mes han estats daurats, d'òr véy, bò y amb pòca mescla.

AMISTATS.—En rauja; se n'han fètes fins y tot per veure ballá na *Tonineta*.

CARABASSES.—Se n'han dades molt pòques, per fèrsa y eslentisses, perque ses carabasseres encara están en flò.

CONSTANCIA.—No s'en tròba ni à cent per cent de prima.

DECLARACIONS.—N'hi ha hagut algunes posades en remuy.

FADRINES TIES.—Es gènero encalmat.

FADRINS VEYARDOS.—Plens de desengans, los han pasat ses il-lusions.

POLLES.—De ses moltes que pasturan se n'han col-locades tres; dues d'altas y ben fètes, y una petiteta però ben sana.

POLLOS.—Es que s'han presentats à plassa, los han trobats massa llambri-nés.

VIUDES.—Les han trobades fexugues y amb massa *ofèrta*.

VIUDOS.—Tènen molta tara, molta cloveya y poch bessó.

COTISACIONS.

BOSSES.—Com corre tant de papé, ja van à cinch per cent de *descuento*.

BILLETS D'AMOR.—Se pagan bé, à vuytanta cinch per cent de prima, per causa de ses mulles qu'han posades à n'es traginés.

PAPÉ DE CASAMENT.—Es que s'ha empleat aquest mes, estava picat, havia tornat groch y es sello ja era poch con-nexedó.—LLORENS MAL-CASADÍS.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Call, y cuy pedres.*
SEMBLANSES.—1. *En que té campanes.*
2. *En que fà papé.*
3. *En que té mòla.*
4. *En que té mirada à la mò.*
TRIÀNGUL....—*Caminé-Camin-Cami-Cam-Ca-C.*
FUGA....—*Còm més ca més cela, y ell se negara.*
ENDEVINAYA.—*Es dotze apòstols.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Un Ximpe y Un Sabatè en dilluns.*
Cinch:—*Cop-piu, Farineta, Dos Tranquils y Un Nèc.*
Tres:—*Quitbuscumque y Yoracipa.*
Y una no més:—*Ciapat-Mougi, Un Carrilè, Copèc Traydo y Un Calsat per aygo.*

GEROGLIFICH.

AS D'OROS

FAG (*oys*) I

ESCAMBRI

LIENTERNÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un òrga à un ferré?
2. ¿Y una frontissa à un *punxa*?
3. ¿Y un moscart à un elefant?
4. ¿Y ets escalons de la Sala à un café?

UN SABATÈ EN DILLUNS.

CAVILACIÓ.

Isleño — Democrata — Comercic — Àncorá — Opinión — IGNORANCIA.

Amb sa primera letra d'es nòms d'aqueste periòdichs compòndre es nòm d'una operació aritmètica.

P. PENET.

PROBLEMA ARITMETICH.

Dos rellòtges marcan los 12 en punt es dia 10 de Febré. Desde aquell moment, un adelanta 7 minuts cada 20 hores y s'altre n'atrasa 5 en ses matèxes 20 hores. ¿Quant tornarán à marcá una mateixa hora, y quina será?

X.

FUGA DE VOCALS.

.NF.NT , C. Q.. B. L. P.

X.

ENDEVINAYA.

Girat de cara ò d'esquena,
Veëm digaume, estimat:

¿Quin es s'animal que es nat
Y de ningú es engerat,
Y es viu y no se remena?

UN ALARONÉ CIUTADÁ.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

UN CASSADÓ: Sa poesia es massa fluxeta.—
DESTABURANÉS: Veurem d'arreglá y aprofitá s'artícle, en tení espay.—
SEN GURRIÓ: Ses dues dèrretes glòses qu'heu enviades no mos agradan tant com ses altres: per axó no vos agraviem, ni vos canseu d'enviá.—
FEROSTAS: Aprofitarém es *porros-fuyes*.—
G. R.: Publicarém qualque còsa, yjala enviant!—
UN SABATÈ EN DILLUNS: Quedau servit.

18 SETEMBRE DE 1880.

Estampa den Pere J. Gelabert.